

Warszawa, dnia 09 marca 2017 r.

MINISTERSTWO FINANSÓW
Departament Podatków
Dochodowych

DD3.056.2.2017

Działając na podstawie art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach (Dz. U. poz. 1195, z późn. zm.) w związku z nadesłaną drogą elektroniczną w dniu 3 lutego 2017 r. petycją dotyczącą zmiany przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych w zakresie kosztów uzyskania przychodów ze stosunku pracy i stosunków pokrewnych, uprzejmie informuję.

Ustawa z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 2032, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą”, przewiduje w art. 22 ust. 2 kwotowe koszty uzyskania przychodów ze stosunku służbowego, stosunku pracy, spółdzielczego stosunku pracy oraz pracy nakładczej, które:

- 1) wynoszą 111 zł 25 gr miesięcznie, a za rok podatkowy nie więcej niż 1335 zł, w przypadku gdy podatnik uzyskuje przychody z tytułu jednego stosunku służbowego, stosunku pracy, spółdzielczego stosunku pracy oraz pracy nakładczej;
- 2) nie mogą przekroczyć łącznie 2002 zł 05 gr za rok podatkowy, w przypadku gdy podatnik uzyskuje przychody równocześnie z tytułu więcej niż jednego stosunku służbowego, stosunku pracy, spółdzielczego stosunku pracy oraz pracy nakładczej;
- 3) wynoszą 139 zł 06 gr miesięcznie, a za rok podatkowy łącznie nie więcej niż 1668 zł 72 gr, w przypadku gdy miejsce stałego lub czasowego zamieszkania podatnika jest położone poza miejscowością, w której znajduje się zakład pracy, a podatnik nie uzyskuje dodatku za rozłąkę;
- 4) nie mogą przekroczyć łącznie 2502 zł 56 gr za rok podatkowy, w przypadku gdy podatnik uzyskuje przychody równocześnie z tytułu więcej niż jednego stosunku służbowego, stosunku pracy, spółdzielczego stosunku pracy oraz pracy nakładczej, a miejsce stałego lub czasowego zamieszkania podatnika jest położone poza miejscowością, w której znajduje się zakład pracy, a podatnik nie uzyskuje dodatku za rozłąkę.

Jednocześnie, jeżeli roczne koszty uzyskania przychodów, o których mowa w powyższej regulacji są niższe od wydatków na dojazd do zakładu lub zakładów pracy środkami transportu autobusowego, kolejowego, promowego lub komunikacji miejskiej, w rocznym rozliczeniu podatku koszty te mogą być przyjęte przez pracownika lub przez płatnika pracownika w wysokości wydatków faktycznie poniesionych, udokumentowanych wyłącznie imiennymi biletami okresowymi (art. 22 ust. 11 ustawy).

Zatem w przypadkach gdy poniesione przez podatnika roczne koszty na dojazd do zakładu pracy (zakładów pracy) przekroczyły roczne zryczałtowane koszty uzyskania przychodów, określone w cytowanym wyżej art. 22 ust. 2 ustawy, podatnik może odliczyć od przychodu ze stosunku pracy faktycznie poniesione koszty dojazdu środkami komunikacji autobusowej, kolejowej, promowej lub miejskiej, udokumentowane wyłącznie imiennymi biletami okresowymi. Przepisy ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych nie przewidują natomiast odliczania w ramach kosztów „pracowniczych” innych wydatków, w tym wskazanych w petycji kosztów zakupu paliwa, noclegów w hotelu robotniczym, składek ubezpieczeniowych OC, PZU i innych.

Należy wskazać, iż specyfika stosunku pracy i stosunków pokrewnych polega m.in. na tym, że za zorganizowanie miejsca pracy odpowiada pracodawca, który jest również obowiązany do ponoszenia wszelkich kosztów z tym związanych. Stąd też pracownik, aby wykonać obowiązki służbowe musi po prostu dojechać do wskazanego w umowie o pracę miejsca pracy. Konsekwencją takiego założenia jest rozwiązanie przyjęte w ustawie o podatku dochodowym od osób fizycznych dotyczące kosztów uzyskania przychodów ze stosunku pracy i stosunków pokrewnych, gdzie podstawę stanowią zryczałtowane, kwotowe koszty miesięczne i roczne, a tylko w wyjątkowych przypadkach istnieje możliwość zastosowania kosztów faktycznie poniesionych na dojazd do pracy.

Ustawa przewiduje uprawnienie do stosowania faktycznych kosztów w celu osiągnięcia przychodów lub zachowania albo zabezpieczenia źródła przychodów jedynie w odniesieniu do osób, które ponoszą całkowite gospodarcze ryzyko związane z prowadzoną działalnością, w tym organizacją stanowiska pracy. Pracownicy takiego ryzyka nie ponoszą.

Nie przewiduje się zatem podwyższania „pracowniczych” kosztów uzyskania przychodów poprzez proponowane w petycji rozszerzenie katalogu faktycznych kosztów podlegających odliczeniu od przychodu ze stosunku pracy i stosunków pokrewnych.

Odnosząc się do zawartego w treści petycji braku zgody na publikację Pani „danych osobowych, maila i petycji na stronie internetowej Ministerstwa”, należy wskazać, iż zgodnie z art. 4 ust. 2 ustawy o petycjach, petycja powinna zawierać:

- 1) oznaczenie podmiotu wnoszącego petycję; jeżeli podmiotem wnoszącym petycję jest grupa podmiotów, w petycji należy wskazać oznaczenie każdego z tych podmiotów oraz osobę reprezentującą podmiot wnoszący petycję;
- 2) wskazanie miejsca zamieszkania albo siedziby podmiotu wnoszącego petycję oraz adresu do korespondencji; jeżeli podmiotem wnoszącym petycję jest grupa podmiotów, w petycji należy wskazać miejsce zamieszkania lub siedzibę każdego z tych podmiotów;
- 3) oznaczenie adresata petycji;
- 4) wskazanie przedmiotu petycji.

Stosownie do postanowień art. 4 ust. 3 ustawy o petycjach petycja może zawierać zgodę na ujawnienie na stronie internetowej podmiotu rozpatrującego petycję lub urzędu go obsługującego danych osobowych podmiotu wnoszącego petycję.

Petycja składana w formie pisemnej powinna być podpisana przez podmiot wnoszący petycję, a jeżeli podmiotem wnoszącym petycję nie jest osoba fizyczna lub gdy petycję wnosi grupa podmiotów - przez osobę reprezentującą podmiot wnoszący petycję. Petycja składana za pomocą środków komunikacji elektronicznej może być opatrzona kwalifikowanym podpisem elektronicznym oraz powinna zawierać także adres poczty elektronicznej podmiotu wnoszącego petycję (art. 4 ust. 4 i 5 ustawy o petycjach).

Analizując cytowany wyżej art. 4 ustawy o petycjach należy zauważyć, iż zawiera on obligatoryjne i fakultatywne elementy petycji. Fakultatywnym elementem petycji jest zgoda na ujawnienie na stronie internetowej podmiotu rozpatrującego petycję lub urzędu go obsługującego danych osobowych podmiotu wnoszącego petycję lub podmiotu trzeciego. Oznacza to, że ochrona tożsamości podmiotu wnoszącego petycję oraz podmiotu, w imieniu którego petycja jest wnoszona, jest zasadą. Jedynie wyrażenie zgody na publikację danych osobowych występującego z petycją pozwala na (nakazuje) ujawnianie danych tej osoby.

Pani wniosek odnośnie niepublikowania treści petycji na stronie internetowej nie ma oparcia w przepisach komentowanej ustawy. Zgodnie z brzmieniem art. 8 ust. 1 ustawy o petycjach na stronie internetowej podmiotu rozpatrującego petycję lub urzędu go obsługującego niezwłocznie zamieszcza się informację zawierającą odwzorowanie cyfrowe (skan) petycji, datę jej złożenia oraz - w przypadku wyrażenia zgody, o której mowa w art. 4 ust. 3 - imię i nazwisko albo nazwę podmiotu wnoszącego petycję lub podmiotu, w interesie którego petycja jest składana. Jak zatem wynika z literalnego brzmienia przepisu podmiot rozpatrujący petycję ma obowiązek niezwłocznego zamieszczenia treści petycji na stronach internetowych. Jest to przepis bezwzględnie obowiązujący nakładający na podmiot obowiązek, którego nie znosi odmienna wola podmiotu występującego z petycją.

Biorąc powyższe pod uwagę pragnę poinformować, iż treść Pani petycji została, zgodnie z regulacjami ustawy o petycjach, zamieszczona na stronie internetowej Ministerstwa Finansów (www.mf.gov.pl => Ministerstwo Finansów => Jak załatwić sprawę => Petycje => Petycje wpływające do Ministerstwa Finansów w 2017 r.), bez ujawniania Pani danych osobowych.

Dyrektor
Departamentu Podatków Dochodowych
w Ministerstwie Finansów
Maciej Żukowski
/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

